

prima instanță – C. Cheptea
instanța de apel – I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Cebacot-Agro”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Agro-Chimicale” împotriva societății cu răspundere limitată „Cebacot-Agro” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Cebacot-Agro” și menținută hotărârea Judecătoriei Sîngerei din 02 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă:

La 06 aprilie 2015, SRL „Agro-Chimicale” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cebacot-Agro” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea de la SRL „Cebacot-Agro” a datoriei și penalității în sumă de 80 233,32 lei și a taxei de stat în sumă de 2 407 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 10 aprilie 2014, SRL „Agro-Chimicale” în calitate de vânzător și SRL „Cebacot-Agro” în calitate de cumpărător, au încheiat contractual de vânzare-cumpărare a produselor fitosanitare pentru protecția plantelor nr. B1-21, în sumă totală de 12 539,25 dolari SUA și 862,50 Euro.

Prin pct. 2.2.1 din contract, părțile au convenit ca plata mărfii să se efectueze de către cumpărător în lei moldovenești, conform cursului BNM la ziua efectuării plății.

Indică societatea reclamantă SRL „Agro-Chimicale” că și-a onorat în totalitate obligațiunile contractuale, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la materialele

pricinii, pe când SRL „Cebacot-Agro” nu și-a onorat pe deplin obligațiunile de plată pentru marfa livrată, acumulând o datorie în mărime de 49 948,03 lei.

Totodată, menționează că în conformitate cu p. 4.1 din contract, în cazul nerespectării termenilor de plată, cumpărătorul achită vânzătorului o penalitate în mărime de 1 % din valoarea mărfii livrate pentru fiecare zi de întârziere, care la moment constituie 30 285,29 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Sîngerei din 02 octombrie 2015 acțiunea a fost admisă și s-a încasat de la SRL „Cebacot-Agro” în beneficiul SRL „Agro-Chimicale” datoria în sumă de 49 948,03 lei, penalitatea în sumă 30 285,29 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2 407 lei.

La 27 octombrie 2015, SRL „Cebacot-Agro” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de SRL „Cebacot-Agro” și menținută hotărârea Judecătoriei Sîngerei din 02 octombrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 29 ianuarie 2016, SRL „Cebacot-Agro” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015 și transmiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând încălcarea normelor de drept material și de drept procedural.

Consideră că atât prima instanță cât și instanța de apel au încălcat normele de drept procedural în privința cercetării multiaspectuale, complete, nepărtinitoare și nemijlocite a probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor.

Invocă că instanța de judecată nu s-a expus asupra argumentelor invocate în ședința de judecată, iar argumentele invocate au fost trecute sub tăcere, fapt prin care a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție (f.d. 95) administratorul SRL „Cebacot-Agro”, Vasile Cebanu, a recepționat decizia instanței de apel la 22 decembrie 2015, astfel

recurentul s-a conformat prevederilor legale și potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă recursul declarat la 29 ianuarie 2016 este depus în termen.

Analizând modul în care societatea recurentă și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia

probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentă poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurenta SRL „Cebacot-Agro” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Cebacot-Agro” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari